

Митрополит Фотије: Иконе нас чувају у православљу и вери наших Отаца

Беседа Високопреосвећеног Митрополита зворичко-тузланског г. Фотија одржана 28. септембра 2024. године после освећења фрескописа храма у модричком насељу Вишњик

Часни оци, господине начелниче, уважена господо, представници нашег народа у државним институцијама, драга браћо и сестре, нека сте Богом благословени! Заблагодаримо Богу на данашњем дану, на данашњој светој Литургији, светом Причешћу и освећењу ових дивних фресака у овом светом храму.

Ја бих почео од краја – од фресака и икона. Чули сте шта смо читали у молитвама када се освећују фреске. Оне изображавају ликове светитеља који су достигли обожење личности, који су постали налик Христу. Достигли су пуноћу на коју је човек призван, прешавши од Божјег образа до подобија Божјег. Зато Црква узвисује свете, стављајући их као светиљке на свећњаке или као град који на гори стоји, јер су се усавршили и обожили у Христу. Њихов пример, њихова житија треба да следимо, да их ишчитавамо и учимо

како су неки од разбојника постали светитељи, као Свети Мојсије Мурин или Света Марија Египћанка. Имамо мноштво примера: цариници који су постали апостоли, војници под крстом који су постали светитељи, као Свети Лонгин. Фреске приказују и преподобне матере, попут Свете Петке која је из Цариграда отишла у Јерусалим, где се подвизавала у Јорданској пустињи до краја живота. Њене свете мошти су касније прошле читав Балкан. Житија светих су богатство наше Цркве.

Жао ми је што други хришћани то немају, јер су се на Западу удаљили од теологије иконе. Док су православци сачували лик Христов, Запад се вратио античким киповима, представљајући хришћанске личности кроз скулптуре. Протестанти су пак од почетка одбацили слике и иконе. Ми чувамо лик Христов кроз иконе. Како ћемо препознати лажне месије и пророке ако не чувамо истински Христов лик? Ми знамо како је изгледао Христос, Пресвета Богородица и светитељи. Иконе су ту да нас чувају у православљу и вери наших Отаца. Пример цара Авгара који је добио Христов лик на убрусу показује како иконе исцељују душу и тело ослобађајући човека од демонских сила и болести.

Светитељи делују благодаћу Божјом кроз иконе које су више од обичних слика. Икона је живо присуство Божје и зато православни домови не би смели бити без икона. Хвала Богу што смо данас овде и што је овај храм украшен. Овај свети храм подсећа нас на потребу да се Богу молимо. Нама Србима треба само да будемо православни људи и сведочимо православље својим животом. Људи неће веровати некоме ко не живи оно што проповеда. Наш живот мора бити сагласан нашој вери. Тако су живели свети које видимо на фрескама овог храма – Свети цар Лазар, Свети Димитрије, Свети Николај... Они су ту са нама као што су молитве које смо читали потврдиле. На крају, љубав је темељ свега. Али није свака љубав Христова. Морамо разликовати љубав по Богу од других врста љубави.

Хвала нашем начелнику који је заједно са својом Црквом, својим народом. Стално понављамо, ми желимо да градимо симфонију између Цркве и државе, као што је симболизовано двоглавим орлом – духовна и земаљска власт под Божјом круном.

Нека сте Богом благословени, и да овај храм настави да се дограђује и украшава. Захваљујем свима који су помогли, а посебно вашем проти који се, упркос здравственим изазовима, труди и служи Богу као да је васкрсао. Живели и свако добро!

spc.rs